

[Foged.]

folkeparti og venstre, og der var i alle disse oplæg tydelige tendenser på bestemte områder. Jeg beder den højtærede formand om tilladelse til nogle enkelte citater. Jeg står her med et valgopråb, udsendt af socialdemokratiet, hvori det hedder:

„Indkomstskatterne lettes ved at hæve den skattefrie bundgrænse og forhøje proportionalbeskatningsgrænsen.

Børnetilskuddene forhøjes og udbetales kontant.

Sambeskatningen ophæves for selvstændige hustruindtægter, således at mand og hustru beskattes hver for sig.“

Der står meget mere, men de her nævnte ting skal jo indarbejdes i en udskrivningslov, og derfor havde vi forventet, at regeringen havde taget dem med til drøftelse i udskrivningslovforslaget, således at det kunne danne grundlag for fortsat behandling i folketinget, men i stedet har vi fået dette tynde lovforslag.

Må jeg også citere fra den brochure vedrørende valget, som de radikale har udsendt. Der står her:

„Proportionalbeskatningen føres efterhånden op fra de nuværende 22.000 kr. til 30.000 kr. — altså samme skat af første som af sidst tjente krone.“

Der står videre også noget om bundgrænsen, om børnetilskuddene, og der står ligeledes noget om sambeskatningen. Altså, de radikale har i deres udspil nøjagtig de samme ting, lidt mere præcist end socialdemokratiet, men de samme ting.

Og jeg kan fortsætte. Venstre har i sit oplæg om en skattereform ligeledes noget om en hævnning af bundgrænsen og om snarest at hæve proportionalgrænsen fra 22.000 kr. til 30.000 kr. Venstre siger om sambeskatningen — og jeg kan tage det konservative folkeparti med — næsten de samme ting; der er altså bred overensstemmelse mellem socialdemokratiet, venstre, radikale og det konservative folkeparti. Til trods herfor har regeringen ikke fundet anledning til at give et udspil til folketinget, et folketings, hvis sammensætning, den nu efter valget kender, ligesom den også kan vide, hvad der kan nå igennem dette folketings. Alle partier ønsker bundfradraget forhøjet, og det har den højtærede finansminister da også indarbejdet

i lovforslaget; men det er stort set også den eneste indrømmelse, der er gjort til de mange oplæg.

Fra venstres side ønskede vi som allerede sagt den proportionale grænse flyttet fra 22.000 kr. til 30.000 kr. og lempelse af den progressive skala.

Det samme ønske har man givet udtryk for fra de radikale, og også de konservative og socialdemokraterne har udtrykt ønske om at hæve bundgrænsen og udvide området — jeg sætter streg under „udvide området“ — for den proportionale beskatning. Men det, udskrivningslovforslaget indeholder, er end ikke en ajourføring af indtægtsforøgelserne. Efter finansministerens egne oplysninger skulle indtægtsforøgelsen for året 1963-64 blive på ca. 11 pct., og da der også har været forøgelser i de 2 tidligere år — der har for øvrigt været forøgelser på 8 pct. hvert år ifølge statistiske oplysninger, altså også de 2 år, hvor de 22.000 kr. var øverste trin på den proportionale skala — så burde dette trin efter regeringens eget udspil om udvidelse af området med udtalt tilslutning fra 3-4 andre partier allerede nu være ført op til mindst 25.000 kr. Ikke desto mindre foreslår den højtærede finansminister kun en forhøjelse til 23.000 kr. Venstre må i udvalget bede om, at der gennemføres en række beregninger, der belyser problemerne med det sigte at gennemføre de af så mange partier ønskede ændringer. Det er ikke rimeligt, at regeringen har ladet spørgsmålet ligge. Det kan ikke være oppositionens opgave i første omgang at udforme forslag i så henseende. Når regeringen har fået et tydeligt udspil fra et flertal i folketinget, og specielt når regeringen selv er en del af dette flertal, burde der allerede nu være fremsat lovforslag i overensstemmelse hermed. Det er regeringen, der har administrationen og dermed mulighederne for at kunne fremsætte sådanne lovforslag i gennembearbejdet stand og på en sådan måde, at beregninger og kalkulationer er i overensstemmelse med såvel en skattereform som med skatteudskrivningsbehovet.

Og der er andre områder. Hvorfor er problemet om sambeskatning ikke taget op til løsning? Et æret medlem af det høje ting, nemlig det ærede medlem fru Lis Groes, benytter enhver lejlighed til både i fjernsyn